

РЕШЕНИЕ

№ 1171

гр. София, 20.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Николова

Вяра Русева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11754** по описа за **2019** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 19.08.2019 г., постановено по н.а.х. дело №21766/2018 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 114-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № № Р-10-1022/ 16.11.2018 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 /хиляда/ лева, на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 16, ал. 1, т. 19 от Закона за комисията за финансов надзор и чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ за нарушение на чл. 126, ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с чл. 126, ал. 3 от КЗ, във връзка с парагр. 9, ал. 1, т. 3 от ПЗР на КЗ, във връзка с чл. 3, ал. 1, т. 3 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и гаранционния фонд.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от [фирма], с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП. Наведените касационни основания са за нарушение на закона и съществени процесуални нарушения- чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН,

аргументирани в жалбата с доводи, че въззивната инстанция не е обсъдила възраженията в жалбата, както и че извършеното представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл.28 ЗАНН.

В о.с.з. пред АССГ касаторът се представлява от адв.Я., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разносните за съдебното производство.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител-юрисконсулт С., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, по съображения, изложени в депозираните в о.с.з. писмени бележки. Заявява искане за присъждане на разноси на юрисконсултско възнаграждение

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че с Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-892 от 07.08.2018 г., съставен от Р. Л., на длъжност "старши експерт" в отдел "Застрахователи и застрахователни групи и оценка на риска" на КФН е установено, че [фирма] не е изпълнило задължението си съгласно разпоредбата на чл. 126, ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с чл. 126, ал. 3 от КЗ, във връзка с парагр. 9, ал. 1, т. 3 от ПЗР на КЗ, във връзка с чл. 3, ал. 1, т. 3 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и гаранционния фонд, да представи в КФН образците с годишни количествени данни по чл. 304, параграф 1, буква „Г“ от Регламент /ЕС/ 2015/35 относно финансовата 2017 г. в срок не по-късно от осемнадесет седмици след края на финансовата 2017 г., а именно не по-късно от 08.05.2018 г. Констатирано е, че нарушението е извършено на 09.05.2018 г. в [населено място]. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

При така приетата за установена фактическа обстановка, СРС е обусловил изводи, че НП е издадено при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при правилно приложение на закона.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, длъжимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствените материали. Касационната инстанция не е оторизирана да

контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл.14 НПК. Нарушение на тези изисквания не е налице. Предложената от СРС аргументация, макар и лаконична, е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на жалбоподателя. В действителност възражението е едно и то е за наличието на маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН, което е преповторено и в касационната жалба. Като е изложил, че предвид характера и тежестта на нарушението с оглед важността на засегнатите от него обществени отношения, целта на чл.12 ЗАНН, наложеното наказание е справедливо, СРС на практика е отхвърлил твърдението във въззивната жалба за наличие на маловажен случай.

Спазването на принципа за пропорционалност се осъществява чрез преценката по чл.28 ЗАНН. Принципът на пропорционалност е относим и към формалните нарушения, извършени чрез действие или бездействие. В случая обществената опасност на нарушението не е явно незначителна, тъй като обстоятелствата, при които е извършено не могат да обосновават извода, че същото е по-малко обществено опасно от обичайните случаи на нарушение от този вид. Продължителността на забавата на скрепените със срок задължения е критерий за укоримостта на деянието, а в случая тя не е малка-почти един месец. Търговските дружества, какъвто е касаторът, като осъществяват тази дейност по занятие с цел извличането на печалба, следва да организират дейността си по начин, че да изпълняват точно и своевременно завишените законови изисквания към тях. Санкцията от 1000 лева, определен в минималния установен в приложената санкционна норма размер не е такъв, че тя да се явява прекомерна спрямо тежестта на несъмнено установеното нарушение.

По тези съображения, като е потвърдил НП, СРС е постановил решението си при липса на релевираните касационни основания или друго такова, за което АССГ следи служебно.

Предвид изхода на спора, предмет делото и на основание чл.143, ал.4 от АПК, вр.чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.63, ал.3 ЗАНН, правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева-чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание препращащата норма чл. 144 от АПК и ТР № 3/13.05.2010 г. по т.д. № 5/2009 на ВАС.

Мотивиран така и на основание чл.221, ал.2, предл.1-во АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, Административен съд-София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.08.2019 г., постановено по н.а.х. дело №21766/2018 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР“ сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, разноски за съдебното производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.